

“उकथेयु कारो प्रति नो जुषस्व
मा नो नि कः पुरुषश्चा नमस्ते ॥”

“पुरुषश्चा पुरुषेभ्यः” इति तद्भाष्ये सायनः ॥

पुरुषत्वं, स्त्री, पुरुषस्य भावः । पुरुषदत्तिरसाधा-
रण्यधर्मेः । पुरुषशब्दात् भावार्थे त्वप्रत्ययः ।

(यथा, महाभारते । ५ । १८ । १३ ।

“हृनिष्यधि दग्धे विप्रं पुरुषलक्ष लक्ष्मिसे ॥”)

पुरुषश्च ॥

पुरुषदत्तः, त्रि, पुरुषपरिमाणः । पुरुषशब्दात्
परिमाणार्थे दत्तप्रत्ययः । इति आकरणम् ॥

पुरुषदत्तिका, स्त्री, (पुरुषस्य दत्त इव आकृति-
र्यस्याः । कप् । कापि अत इत्वम् ।) मेदा ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (मेदाशब्देऽस्या विवरणं
ज्ञातव्यम् ॥)

पुरुषद्वयसः, त्रि, पुरुषपरिमाणः । पुरुषशब्दात्
परिमाणार्थे द्वयसद्व्ययनिष्पन्नः । इति आ-
करणम् ॥

पुरुषदेवी, [नृ] त्रि, पुरुषद्वेषशीलः । पुरुष-
शब्दोपपदाद्विधातोर्गिन्प्रत्ययनिष्पन्नः । इति
आकरणम् ॥

पुरुषनामः, पुं, (पुरुषो नाम इव ।) पुरुषश्रेष्ठः ।
इत्यमरः । ३ । १ । ५६ ॥

पुरुषपुङ्गवः, पुं, (पुरुषः पुङ्गव इव ।) पुरुषश्रेष्ठः ।
इत्यमरः । ३ । १ । ५६ ॥

पुरुषपुष्करीकः, पुं, (पुरुषेभ्यः पुष्करीकः श्रेष्ठ
इत्यर्थः । यथा, पुरुषः पुष्करीको यात्र इत्युप-
मितसमासः ।) पुरुषयात्रः । नरश्रेष्ठः । इत्य-
मरः । ३ । १ । ५६ ॥ जिनराजविशेषः । इति
हेमचन्द्रः । ३ । ३६० ॥

पुरुषमात्रः, त्रि, पुरुषपरिमाणः । पुरुषशब्दात्
परिमाणार्थे मात्रप्रत्ययः । इति आकरणम् ॥
(यथा, तैत्तिरीयसंहितायाम् । ५ । २ । ५ । १ ।
“पुरुषमात्रेण वि भीमिसे यज्ञेन वै पुरुषः
संमिसेतः ॥”)

पुरुषवर्मः, पुं, (पुरुष कर्म इव ।) पुरुषश्रेष्ठः ।
इत्यमरः । ३ । १ । ५६ ॥

पुरुषयात्रः, पुं, (पुरुषो यात्र इव ।) पुरुषश्रेष्ठः ।
इत्यमरः । ३ । १ । ५६ ॥ (यथा, महाभारते ।
६ । १६ । ४३ ।

“एवन्ते पुरुषयात्राः पाण्डवा युद्धनन्दिनः ॥”)

पुरुषशार्ङ्गः, पुं, (पुरुषः शार्ङ्ग इव ।) पुरुष-
श्रेष्ठः । इत्यमरः । ३ । १ । ५६ ॥ (यथा, महा-
भारते । ३ । ६१ । ६ ॥

“तव च आतर्षी वीरमपश्यं सखसाचिनम् ।

शूक्रस्यार्द्धाचिनगतं तव मे विस्मयो महान् ।

आचीतं पुरुषशार्ङ्गं । इष्टार्थं तथागतम् ॥”)

पुरुषविंशः, पुं, (पुरुषः विंश इव पुरुषेभ्यः विंशः
श्रेष्ठो वा ।) पुरुषश्रेष्ठः । इत्यमरः । ३ । १ । ५६ ॥

जिनराजविशेषः । तत्पर्यायः । प्रैविः २ । इति
हेमचन्द्रः । ३ । ३६० ॥

पुरुषाद्यः, पुं, (पुरुषाणां जिनपुरुषाणामाद्यः
प्रथमः ।) आदिनाथनामा जिनविशेषः । इति

धनञ्जयः ॥ (पुरुषेभ्यः जीवेभ्यः आद्यः प्रथमः ।
पुरुषाणामाद्य इति वा ।) विष्णुः ॥

पुरुषाधमः, पुं, (पुरुषेभ्यः अधमोऽतिनिष्ठः ।)
निष्ठजनरः । यथा, श्रान्तिशतके ।

“नाथे श्रीपुरुषोत्तमे त्रिजगतामेकाधिपे चैतसा
सेयं स्वस्य प्रदस्य दातारि सुरे नारायणे तिष्ठति ।
यं कश्चित् पुरुषाधमं कतिपयकालेऽप्यभ्यर्चयं
सेवायै शृङ्गयामहे नरमहो ऋषा वराका
वयम् ॥”

पुरुषार्थः, पुं, (पुरुषस्य अर्थः ।) पुरुषस्य प्रयो-
जनम् । स च चतुर्विधः । यथा, अग्निपुराणे ।
“धर्मार्थकाममोक्षाश्च पुरुषार्था उदाहृताः ॥”

(यथा, मनुः । ७ । १०० ।

“एतच्चतुर्विधं विद्यात् पुरुषार्थप्रयोजनम् ॥”)

गोस्वामिमतो भक्तिः पञ्चमपुरुषार्थः ॥ (पुरुष-
कारः । यथा, महाभारते । ३ । १७६ । २७ ।

“देवं पुरुषकारेण को वचयितुमर्हति ।

देवमेव परं मन्ये पुरुषार्थो निरर्थकः ॥”)

पुरुषास्थिमाली, [नृ] पुं, (पुरुषाणामस्थीनि
तेषां मालास्थस्येति । पुरुषास्थिमाला +
त्रौह्यादित्वात् इनिः ।) शिवः । इति हेम-
चन्द्रः । ३ । १११ ॥

पुरुषोत्तमः, पुं, (पुरुषेभ्यः उत्तमः ।) विष्णुः । इत्य-
मरः । १ । १ । २१ ॥ (यथा, रघुः । ३ । ४६ ।

“हरिर्यथैकः पुरुषोत्तमः स्मृतः

महेश्वरस्त्रात्मक एव नापरः ।

तथा विदुर्मां सुनयः शतक्रतुं

द्वितीयगामी न हि शब्द एव नः ॥”

एतन्निरुक्तिर्यथा, महाभारते । ५ । ७० । १० ।

“पुराणात् सद्गताश्चापि ततोऽसौ पुरुषो-
त्तमः ॥”)

जिनराजविशेषः । तत्पर्यायः । सोमभूः २ ।
इति हेमचन्द्रः । ३ । ३५६ ॥ पुरुषेभ्यः मध्ये
उत्तमः । यथा, धर्मपुराणे ।

“विशेषसमभावस्य पुरुषस्थानवस्य च ।

अरिमित्रेऽप्युदासीने मनो यस्य समं ब्रजेत् ॥

समो धर्मः समः स्वर्गः समो हि परमं तपः ।

यस्यैवं मानसं निबलं स नरः पुरुषोत्तमः ॥”

(पुरुषोत्तमो जगन्नाथोऽस्यचेति । अच् ।

उत्कलखण्डिकदेशः । स तु पीठस्थानानामन्य-
तमः । तत्र भगवती विमलारूपेण विराजते ।

यथा, देवीभागवते । ७ । ३० । ६४ ।

“गयायां मङ्गला प्रोक्ता विमला पुरुषोत्तमे ॥”

अन्यकर्तृविशेषः । स तु प्रयोगरत्नमालायाकर-
णस्य द्विरूपेकाक्षरहारावलीकोषाणां अन्य-
वाच्य कतिपयग्रन्थानां प्रणेता ॥)

पुरुहं, त्रि, (पुरुं प्रचुरं हन्ति गच्छतीति ।
पुरु + हन् गतो + अन्यन्त्योऽपीति ङः ।) प्रचु-
रम् । इत्यमरः । ३ । १ । ६३ ॥

पुरुहु, त्रि, (पुरुं प्रचुरं हन्ति गच्छतीति । हन्
गतौ + बाहुलकात् हुः ।) प्रचुरम् । इत्यमर-
टीकायां स्वामी ॥ (पुरुहूरित्यपि पाठः ।)

पुरुहूतः, पुं, (पुरु प्रचुरं हृतमाह्वानं यज्ञेभ्यः
यस्य । पुरु यथा स्यात्तथा ह्यते यजन्भिरिति
वा । यद्वा, पुरुणि बहूनि हृतानि नामानि
यस्य ।) इन्द्रः । इत्यमरः । १ । १ । ४४ ॥ (यथा,
महाभारते । १ । १२६ । २५ ।

“पुरुहूतादयं यज्ञो कुन्त्यामेव धनुञ्जयः ॥”

प्रचुरनामविशिष्टे, त्रि । यथा, भागवते ।
८ । १ । १३ ।

“स विश्वकायः पुरुहूत ईशः

सत्त्वः स्वयंभ्योतिरजः पुराणः ॥”

स्त्री, भगवती । सा तु पुष्करे पीठस्थाने विरा-
जते । यथा, देवीभागवते । ७ । ३० । ५६ ।

“विश्वे विश्वेश्वरीं प्राहुः पुरुहूताश्च पुष्करे ॥”)

पुष्करवाः [सु] पुं, (पुरु प्रचुरं यथा स्यात्तथा
रौतीति । “प्रवृत्तश्च पुष्कनां यज यज्ञे पुष्क-
रवाः ॥” शृङ्ग । २२ । इति महाभारतोक्तवचनानां

पुरौ प्रवृत्ते रौतीति वा । पुरु + रु + “पुष्क-
रवाः ॥” उणा० ४ । २३१ । इति अग्निप्रत्य-
येन निपातनात् साधुः ।) बुधस्य पुत्रः । स

तु चन्द्रवंशीयादिराजः । तत्पर्यायः । बौधः २
श्रेष्ठः ३ उर्वशीरमणः ४ । इति हेमचन्द्रः ॥

यथा, अग्निपुराणे ।

“ततो बुधाश्रमं प्रायादिङ्गा रूपाश्रिता सती ।
बुधेनान्तरमासाद्य मैथुनायोपमन्त्रिता ॥

सोमपुत्राद्बुधाप्राजन् । तस्या यज्ञे पुष्करवाः ।
जनयित्वा ततः सा तं पुनः सुदुन्वतां गता ॥”

अपि च ।

“इलोदरे च धर्मिष्ठं बुधः पुत्रमजीजनत् ।

अश्वमेधशतं सायमकरोदयः स्वतेजसा ॥

पुष्करवा इति ख्यातः सर्वलोकनमस्कृतः ।

हिमवच्छिखरे रम्ये आराध्य स जनाईनम् ।

लोकेश्वर्यमगमादजा सप्रद्वीपपतिस्तदा ॥

केशिप्रभृतयो देवास्तस्य श्रद्धावत्समागताः ।

उर्वशी यस्य पत्नीलममात् सद्रूपमोहिता ॥

सप्तद्वीपा वसुमती सशैलवनकानना ।

धर्मैव प्रालिता तेन सर्वलोकहितेविणा ॥

चामरग्राहिणी कीर्तिः सस्यत्रैकाङ्गवाहिका ।

विष्णुप्रसादाद्देवेन्द्रो ददावर्द्धासनस्तदा ॥

धर्मार्थकामान्वर्त्मण सममेवाभ्यपालयत् ।

धर्मार्थकामास्तं ब्रह्मजन्मुः कौतुकात् पुरा ॥”

इति मात्स्ये २४ अध्यायः ॥

(अस्य विशेषविवरणानु हरिवंशे २६ अध्याये

ब्रह्मम् ॥ * ॥) विश्वदेवः । इति जटाधरः ॥

पार्वत्यश्राद्धदेवः । यथा,—

“पुष्करवा मादवाश्च पार्वत्यै ससदाह्वतौ ॥”

इति श्राद्धतत्त्वे दृष्टव्यमिति ॥

पुरोगः, त्रि, (पुरोऽग्रे गच्छतीति । पुरु + गम +
ङः ।) अग्रगामी । इत्यमरः । २ । ८ । ७२ ॥

(यथा, रघुः । ६ । ५५ ।

“व्याघातरेखे सुमुनो भुजाभ्यां

विभर्त्सि यथापभृतां पुरोगः ॥”)

प्रधानः । इति हेमचन्द्रः । ६ । ७४ ॥